

Ἀριθμὸς 110

Ο ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ 1962
(ΝΟΜΟΣ 15 ΤΟΥ 1962)

Διάταγμα Ἀπαλλοτριώσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6.

Ἐπειδὴ διὰ διοικητικῆς πράξεως ὑπ' ἄρ. 956 δημοσιευθείσης ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1967, ἡ Ἀρχὴ Ἑλεκτρισμοῦ Κύπρου, Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «ἡ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ») ἔδωκε γνωστοποίησιν ἀπαλλοτριώσεως καὶ περιγραφὴν καὶ λεπτομερείας τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία») ἀναγκαίας διὰ τοὺς ἐν ταύτῃ καθοριζομένους σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας, καὶ ἐκάλει πᾶν πρόσωπον ἔχον οἰονδήποτε δικαίωμα ἢ συμφέρον ἐπὶ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ἐνιστάμενον κατὰ τῆς σκοπούμενης ἀπαλλοτριώσεως αὐτῆς ὅπως ὑποβάλλῃ τὴν ἔνστασιν αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων ταύτην ἀποδεικτικῶν στοιχείων καὶ λόγων ἐντὸς τῆς ἐν ταύτῃ καθοριζομένης προθεσμίας.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ὑποβληθῆ ἔνστασις κατὰ τῆς σκοπούμενης ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ ἡ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ ἄμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῇ προμνησθείσῃ γνωστοποιήσεως ἀπαλλοτριώσεως ἐκτιθεμένης περιόδου ὑπέβαλε πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰς παρατηρήσεις καὶ συστάσεις αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν σκοπούμενην ἀπαλλοτριώσιν.

Καὶ ἐπειδὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀπασῶν ἐν γένει τῶν περιστάσεων, κρίνεται σκόπιμον ὅπως ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἀπαλλοτριωθῇ διὰ τοὺς σκοποὺς τοὺς ἐκτιθεμένους ἐν τῇ προμνησθείσῃ γνωστοποιήσεως ἀπαλλοτριώσεως.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ ἔχει ἐξασφαλίσῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας :

Νῦν, διὰ ταῦτα, ἡ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχὴ, ἐν τῇ ἐνασχίσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ περὶ Ἀναγκαστικῆς Ἀπαλλοτριώσεως Νόμου τοῦ 1962, διὰ τοῦ παρόντος διατάττει τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας δυνάμει τῶν προνοιῶν τοῦ ρηθέντος Νόμου.

Ἐγένετο τῇ 6ῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1968.

Ἀριθμὸς 111

Ο ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 21 ΤΟΥ 1962 ΚΑΙ 50 ΤΟΥ 1966)

Διάταγμα παρατάσεως περιόδου διατάγματος ἐπιτάξεως
δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 (3)

Ἐπειδὴ διὰ διατάγματος ἐπιτάξεως δημοσιευθέντος ὡς διοικητικῆς πράξεως ὑπ' ἄρ. 78 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1966 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «τὸ διάταγμα ὑπ' ἄρ. 78») ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἢ περιγραφομένη ἐν τῷ Πίνακι τοῦ διατάγματος ὑπ' ἄρ. 78 ἐπετάχθη διὰ τοὺς σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ διατάγματι ὑπ' ἄρ. 78 διὰ περίοδον δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος ὑπ' ἄρ. 78.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος ὡς διοικητικῆς πράξεως ὑπ' ἀριθμὸν 110 ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1967, ἡ ἐν λόγῳ περίοδος ἐπιτάξεως παρετάθη μέχρι τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1968.

Και ἐπειδὴ ἡ εἰρημένη ἀκίνητος ἰδιοκτησία εἶναι εἰσέτι ἀναγκαία διὰ τοὺς προειρημένους σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας διὰ περαιτέρω περίοδον δώδεκα μηνῶν.

Διὰ ταῦτα, ὁ Ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐνασκῶν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δυνάμει τῆς ἐπιφύλαξεως (β) τοῦ ἐδαφίου (3) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ περὶ Ἐπιτάξεως Ἰδιοκτησίας Νόμου, ἢ ἐνάσκησις τῶν ὁποίων ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς αὐτόν, διὰ τοῦ παρόντος παρατείνει τὴν περίοδον ἐπιτάξεως διὰ περαιτέρω περίοδον δώδεκα μηνῶν, ἧτοι μέχρι τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1969.

Ἐγένετο τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1968.

(Y.E. & B. 1126/IV.)

Ἀριθμὸς 112

Ο ΠΕΡΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ,
ΚΕΦ. 254 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 59 ΤΟΥ 1962 ΚΑΙ 37 ΤΟΥ 1967

Γνωστοποίησις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4Α (2)

Ἐγώ, ὁ Τάσος Παπαδόπουλος, Ὑπουργὸς Ὑγείας, ἐνασκῶν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς ἐμέ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἄρθρου 4Α τοῦ περὶ Φαρμακευτικῆς καὶ Δηλητηρίων Νόμου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Φαρμακευτικῆς καὶ Δηλητηρίων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος ἄρθρου, τροποποιῶ τὸν Δεύτερον Πίνακα τοῦ Νόμου ὡς ἀκολούθως :

(α) διὰ τῆς ἐν τούτῳ προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 12 φάρμακον τοῦ ἀκολουθίου φαρμάκου :

«13. Παστίλλια (pastilles) ἢ τροχίσκοι (lozenges) οἵτινες δὲν περιέχουσι οἰανδήποτε ποσότητα οἰουδήποτε δηλητηρίου ἢ ἀντιβιοτικοῦ».

(β) διὰ τῆς ἐν τέλει αὐτοῦ προσθήκης τῶν ἀκολουθῶν :

«Ἐν τῷ παρόντι Πίνακι—

«ἀντιβιοτικὸν» σημαίνει οἰανδήποτε ἀντιμικροβιακὴν οὐσίαν, παραγομένην ἐκ βακτηριδίων, μυκήτων ἢ πρωτοζώων, οἰονδήποτε παράγωγον τοιαύτης οὐσίας, ὡς καὶ πᾶσαν οὐσίαν, αἱ χημικαὶ ιδιότητες τῆς ὁποίας εἶναι αἱ αὐταὶ ἢ παρομοίας φύσεως πρὸς οἰανδήποτε τοιαύτην ἀντιμικροβιακὴν οὐσίαν, ἧτις ὅμως δὲν παράγεται ἐκ ζώντων ὀργανισμῶν οὐσα ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐσία χρησιμοποιουμένη ἐν τῇ εἰδικῇ θεραπείᾳ τῶν λοιμώξεων εἰς ἀνθρώπου ἢ ζῶα·

«δηλητηρίον» σημαίνει οἰανδήποτε οὐσίαν ἐκτιθεμένην ἐν τῷ Πρώτῳ καὶ Δευτέρῳ Μέρει τοῦ Πρώτου Πίνακος·

«παστίλλια ἢ τροχίσκοι» σημαίνει οἰανδήποτε παστίλλιας ἢ τροχίσκους οἵτινες ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν θεραπείαν ἢ ἀνακούφισιν πάσης παθήσεως τοῦ στόματος καὶ τῶν ἄνω ἀναπνευστικῶν ὁδῶν καὶ οὐχὶ δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν».

Ἐξεδόθη τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1968.

Ἀριθμὸς 113

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΚΗΓΩΡΩΝ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 2 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 42
ΤΟΥ 1961 ΚΑΙ 20 ΤΟΥ 1963

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον θάσει τοῦ ἄρθρου 3 (1) τοῦ περὶ Δικηγῶρων Νόμου, διώρισε τὸν κ. Ἀλῆ Τανά ὡς μέλος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου διὰ περίοδον δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1968.

Τῇ 2ῃ Φεβρουαρίου 1968.